

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 1569/2021
02.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из села ..., коју заступа пуномоћник Иван Станојковић, адвокат из ..., против туженог ЗЦ Врање, кога заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради исплате зараде, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3477/2020 од 11.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 02.12.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиле, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3477/2020 од 11.03.2021. године, као неоснована.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 569/19 од 07.10.2020. године у ставу првом изреке обавезан је тужени да тужилци на име накнаде зараде за период од 01.08.2013. године до 31.07.2016. године исплати износе наведене у овом ставу изреке, са законском затезном каматом. Тужени је обавезан да тужилци накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3477/2020 од 11.03.2021. године преиначена је првостепена пресуда Основног суда у Врању тако што је одбијен тужбени захтев тужиле да се обавезе тужени да јој на име разлике зараде исплати за период од 01.08.2013. године до 31.07.2016. године износе наведене у том ставу изреке. Обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове парничног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, којим је преиначена првостепена пресуда, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба поступка.

Испитујући побијану другостепену пресуду у границама ревизијских навода у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиле неоснована.

Према утврђењу првостепеног суда, тужила је у радном односу код туженог на пословима медицинске сестре ... одељења у Општој болници Врање. Тужила је закључила Уговор о раду са утврђеним коефицијентом за обрачун и исплату зараде од 13,11. На ... одељењу ЗЦ Врање налази се издвојена соба са осам постеља за збрињавање и лечење нефролошких пацијената, односно пацијената са бубрежном инсуфицијенцијом. Медицинске сестре које раде на том Одељењу, укључујући и тужилу, поред својих задужења раде све потребне послове везане за негу и лечење поменутих нефролошких пацијената. Нефролошки пацијенти се не дијализирају на овом одељењу. Тужени је свим медицинским сестрама на ... одељењу, укључујући и тужилу, у једном периоду исплаћивао увећану зараду са коефицијентом од 13,57 због рада са нефролошким пацијентима. У току 2012. године Завод за јавно здравље Врање доставио је туженом мишљење у вези оправданости примене увећаних коефицијената за медицинске сестре на ... одељењу, у ком је констатовано да увећање може да се одобри за укупно четири медицинске сестре. Тужени је потом наизменично на три месеца вршио ротацију медицинских сестара тако да је свака медицинска сестра на ... одељењу у периоду од три месеца у току године остваривала увећану зараду са коефицијентом 13,57%. Медицинске сестре на ... одељењу су у току целе године радиле са нефролошким болесницима на тај начин што је рађена визита, дељена терапија и пружана остала потребна нега и помоћ.

Предмет тужбеног захтева је разлика између увећане зараде са коефицијентом 13,57 и зараде коју је тужила остваривала са коефицијентом 13,11 у месецима у којима јој није исплаћивана увећана зарада.

Првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужиле. Првостепени суд је становишта да тужилу припада увећана зарада за рад са нефролошким пацијентима као специфичним болесницима код којих је повећан ризик од инфекције. Исплаћивањем увећане зараде периодично на три месеца за четири медицинске сестре, а након тога другој групи сестара, тужени је по налажењу првостепеног суда учинио повреду одредбе члана 104. став 2. Закона о раду.

Другостепени суд не прихвата изнето правно становиште првостепеног суда. Налази да је тужила обављала послове на ... одељењу у складу са описом послова свог радног места, те да је на том одељењу укупно осам постеља било предвиђено за нефролошке болеснике. Уредбом о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама прецизно су наведени послови за које се примењује коефицијент 13,57. Збрињавање малог броја нефролошких болесника и то у виду визита и давања терапија, без спровођења дијализе, не подразумева интензивну негу за коју се примењује увећани коефицијент од 13,57. Имајући у виду да је тужени као послодавац поступао на идентичан начин у односу на све медицинске сестре на ... одељењу тако што су се све смењивале и у периоду од три месеца годишње добијале увећани коефицијент од 13,57%, другостепени суд налази да нема повреде одредаба члана 104. став 2. Закона о раду.

Врховни касациони суд налази да је другостепена одлука донета правилном применом материјалног права на утврђено чињенично стање.

Одредбом члана 2. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама, коефицијент од 13,57 припада запосленом са четвртим степеном стручне спреме који обављају послове: здравствена нега хоспитализованих

болесника у интензивној нези, операционој сали, хемотерапији, онкологији, психијатрији, хитни пријем болесника, неодложна помоћ у кући, хитна медицинска помоћ, специјализовани послови зубне технике на изради зубних помагала, кућно лечење, рентген кабинет, лабораторијске анализе, послови санитетског транспорта, уз пружање хитне медицинске помоћи, руковање инсталираним системима у возилу и специјални послови у галенској лабораторији. Према утврђеном чињеничном стању, тужила има закључен уговор о раду за обављање послова у Служби за ... медицину Опште болнице Врање, Здравственог центра у Врању, са коефицијентом од 13,11. Из наведеног следи да за опис послова за који је тужила закључила уговор о раду није предвиђен повећани коефицијент од 13,57 прописан наведеном Уредбом. Чињеница да је тужила, као и остале медицинске сестре на ... одељењу, неговала и највише осам нефролошких болесника, на тај начин што су одрађивале визиту, давале им терапију и пружале другу потребну негу, не мења опис послова за који је тужила закључила уговор о раду са утврђеним коефицијентом зараде. Уредба изричито дефинише за које послове запосленима припада коефицијент од 13,57. Оно што је заједничко и специфично за те послове јесте да представљају послове повећаног ризика или хитности, односно интензивну негу болесника. Рад са ограниченим бројем нефролошких болесника у виду визита, давања терапија и неге, без вршења дијализе тих пацијената, не оправдава исплаћивање увећаног коефицијента за тако обављени рад. Додатна опетерећеност медицинских сестара на ... одељењу, у које спада и тужила, награђена је исплатом увећане зараде, у периоду од три месеца годишње.

Имајући наведено у виду, без утицаја су ревизијски наводи тужиле да је она радила са нефролошким болесницима свих 12 месеци годишње, а не само три месеца у којима јој је исплаћивана увећана зарада. Послодавац сходно Уредби о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама није имао обавезу да тужили исплаћује увећану зараду за обављање додатне неге нефролошких болесника, па у том смислу није од значаја то што је тужила тај посао обавља свих 12 месеци годишње. Неоснован је и ревизијски навод тужиле да је повређена одредба члана 104. став 2. Закона о раду, која предвиђа да се запосленима гарантује једнака зарада за исти рад или рад исте вредности који остварују код послодавца. У току поступка је утврђено као неспорно да су све медицинске сестре на ... одељењу, укључујући и тужилу, третиране на исти начин у погледу исплате увећане зараде, на тај начин што су дељене по групама и што је свака медицинска сестра у периоду од три месеца годишње остваривала увећану зараду. Из наведеног следи да су те запослене за исти рад остваривале једнаку зараду.

Врховни касациони суд је ценио и остале ревизијске наводе тужиле, али је нашао да су неосновани и без утицаја на правилност одлуке.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд одбио је ревизију тужиле као неосновану, применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

